

Водитељ: Даме и господо, добро вече и добродошли на промоцију књиге проф. др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Пре него што вам се обрете и поздраве и други уважени гости, најпре ће вам добродошлицу пожелети господин Рајко Стевановић, председник Скупштине општине Зајечар, и председник зајечарског Општинског одбора Српске радикалне странке.

Рајко Стевановић: Даме и господо, драги гости, пријатељи, чланови Српске радикалне странке, хвала вам што сте дошли, вечерас на промоцију књиге др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Сведочење др Војислава Шешеља, као сведока одбране на процесу против Слободана Милошевића, у августу и септембру 2005. године, значајно је по више основа. Сведочење има историјску, правну и моралну вредност. Историјски значај овог сведочења је што је оно дошло као мелем на рану нашем напаћеном и деморалисаном народу. Видело се да нису сви наши политичари бескичмењаци који по сваку цену повлађују Западу. Сведочење ће бити пример и нашим потомцима, деци и унуцима, они ће из сведочења црпети националну и духовну снагу. Сведочење је имало огромну вредност због наше прошлости, садашњости и будућности. Сведочење др Војислава Шешеља је имало велики значај и за правну науку. Као врхунски правник, он је са лакоћом разбио небулозну конструкцију о некаквом удруженом злочиначком подухвату. Сведочење др Војислава Шешеља има велики значај и у моралном смислу. Познато је да Хашки трибунал примењује најстрожији режим управо према њему. Изаолацију, нехумане услове, забрану контакта са ближњима. Сведочењем је улио оптимизам и снагу свима нама и заточеницима у Хагу. И то је посебна вредност сведочења. Јер, као што пише владика Николај Велимировић, оптимизам у срећи је јефтина ствар, јер је обична. Цени оптимизам на муци. Искрено, храбро и снажно сведочење, које је повремено прелазило у аргументовано именовање и оптуживање правих криваца за разбијање Југославије, истовремено је било и јавни час историје, међународног и уставног права који и судије и Тужилаштво није оставио равнодушним. И на крају, водећи рачун да ће овде умнији и позванији гости говорити, поручујем свом председнику, да је овим сведочењем испунио обећање, растурио је Хашки трибунал и очекујем да ће се ускоро вратити својој породици, још јачој Српској радикалној странци и Великој Србији. Хвала.

Водитељ: Овако је у Хагу говорио сведок др Војислав Шешељ: „Рођен сам 11. октобра 1954. године у Сарајеву. Тамо сам завршио основну школу, гимназију и Правни факултет у рекордном року од две године и 8 месеци. После тога уписао сам постдипломске студије на Правном факултету у Београду, на уставно-правном политичком смеру. И већ после непуне две године, постао сам магистар наука. Након годину дана, одбранио сам докторску дисертацију и постао доктор наука“. Уважени гости, сада ће вам се обратити Бранислав Ранкић, народни посланик и председник Борског окружног одбора Српске радикалне странке.

Бранислав Ранкић: Браћо и сестре, даме и господо, имам част да први пут говорим на промоцији. Тих 14 дана из прошле године, заиста су били дани у којима је сваки Србин могао да се осећа поносним. Појавио се човек који није имао страха, да све оне у Хашком трибуналу назове прави именом, да се не плаши да преузме на себе терет Велике Србије и да убедљиво преузме на себе све оно за шта терете српски народ, доказујући да у протеклом периоду нисмо били лоши и да је српски народ био поносан као и увек у својој историји, а да су само светски моћници успели да наметну кривицу жртви, а да оне који су стварни кривци прогласе жртвама. Могли смо сви да будемо поносни на бриљантан ум, на правничку логику која је често доводила у заблуду и тужиоца и све присутне у Хашком трибуналу. Видели сте да су деловали збуњено после сваког обраћања др Војислава Шешеља током сведочења, као сведока одбране у процесу против Слободана Милошевића. Они су могли нашег председника Српске радикалне странке, сматрати лудим у тим тренуцима, а ви знате да у нашем народу шта луд ради збуњеном. Ја вас позивам да никад не одустанемо од онога што је Шешељ прокламовао у Хагу, а рекао је дословце да без Велике Србије, без идеје Велике Србије, нема потребе да постоји ни Српска радикална странка. Живела Велика Србија, и живео др Војислав Шешељ.

Водитељ: Подсећамо се и даље сведочења др Војислава Шешеља. Он је у Хагу говорио: „НАТО има геостратешке интересе на простору Косова и Метохије. Ту је више разлога, прво вама је познато господине Бономи, да НАТО има стратешки интерес, да до краја разори Русију и он прави упоришне тачке и на Балкану, и у Украјини, и у централној Азији. И да му је крајњи циљ Русија. Није му довољно што је растурен цели Совјетски Савез, него жели целу Русију да поцепа. Он не жели у позадини ниједан фактор који му није поуздан у таквим његовим намерама. Зато смо ми Срби увек изложени ударцима НАТО-а и зато је НАТО увек подржавао наше непријатеље у грађанским ратовима који су вођени. Баш зато што НАТО у нама види традиционалне руске савезнике на Балкану и жели да нас уништи. Као државу и као политички фактор, и као субјективну једну снагу која се не мири са диктатом са стране“. Позивам сада господина Сулејмана Спаха, народног посланика Српске радикалне странке.

Сулејман Спахо: Вечерас ми је дика што сам српски радикал, видевши колико вас је овде. Хвала вам што сте дошли. Даме и господо, велико ми је задовољство што данас у вашем граду могу нешто да кажем о др Војиславу Шешељу и његовој књизи, о сведочењу у корист Слободана Милошевића. Др Војислав Шешељ је отишао добровољно у Хаг да брани српски народ, да брани и Мађаре, Бугаре, Русине, Роме и мене, као Србина муслиманске вероисповести. Зато се ја залажем за Српску радикалну странку и њене идеје. Верујем да тако мисли и већина грађана који су друге националности и вероисповести. Своју битку за истину др Војислав Шешељ је изнео у овој књизи у којој је, на моју велику част, поменуо и моје име и моју породицу. Потичем из угледне Сарајевске породице, тамо где је господин Војислав Шешељ студирао. Унук сам Мехмеда Спахе, реформатора муслиманског народа, који се залагао за заједништво са Србима. Тако се и данас, наш цењени председник др Војислав Шешељ, иако је у Хагу, залаже за такве идеје, за заједништво са националним мањинама. Ја, Сулејман Спахо, остајем радикал, захваљујући др Војиславу Шешељу. Бити његов пријатељ, дика је сваког грађанина Србије, стога улазим у друштво великог хероја овог тешког времена за наш народ и за отаџбину.

Др Војислав Шешељ је на најбољи начин искористио Хашки трибунал да изнесе своју идеју о Великој Србији и његовој борби за слободу и правду. Одржао је Војислав Шешељ велики час историје светским незналицама. Објаснио је проблем Косова и Метохије, који траје стотинама година у име одбране Слободана Милошевића. Схватили су они данас, који нас мрзе, да је ова књига тријумф и Војислава Шешеља и Слободана Милошевића. Боље би им било да је прочитају него да нас нападају и да схвате какав злочин чине док помажу Америку да пороби цео свет. Ово дело, „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“, истина је о једном лошем времену у којем су злочинци хтели да оптуже један народ да је одговоран за сва зла овог света. Др Војислав Шешељ није то дозволио и ова књигу је одбрана најхуманијег народа на свету, тј. Срба и, нормално, човека који је био све време председник тог народа, господина покојног Слободана Милошевића. Он је у хашком казамату већ четири године, без икакве кривице, али не одустаје. Он и даље пише књиге, бори се за истину, због тога сам, браћо и сестре, господо и даме, поносан што сам српски радикал и што ми је др Војислав Шешељ председник.

Поручујем, као муслиман, да се господин ђенерал Младић никад не преда. Колико год је бранио своју земљу, свој народ, толико је бранио мене, моју породицу, све оне муслимане који су остали на тим просторима, да се бране од муслиманских екстремиста. Нека не брине ниједан патриота, отишао је др Војислав Шешељ, добровољно, да их брани и верујте ми одбраниће их исто као што је одбранио покојног Слободана Милошевића. И нико више, после ове књиге, не може да плаши националне мањине. Нико више не може да каже да припадници националних мањина треба да се боје става Српске радикалне странке, јер то време лажи је прошлост. Господо, истина и правда су увек спори, али достижни и верујем да ће она истина за коју се бори др Војислав Шешељ победити. Верујем да ће др Војислав Шешељ, поразити, а сигуран сам у то, све оне лешинаре у лику хашког казамата и да ће се брзо вратити својој породици и целој Србији и Српској радикалној странци. Живела Велика Србија, живео др Војислав Шешељ.

Водитељ: Са нама је вечерас и Божидар Копривица, народни посланик и председник Панчевачког општинског одбора Српске радикалне странке, верујем да ће вас и он поздравити.

Божидар Копривица: Браћо и сестре, даме и господо, драги Зајечарци, хвала вам што сте у оволиком броју дошли вечерас на промоцију књиге др проф. Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Ја можда имам и ту част, као адвокат, да кажем нешто о овом злочиначком суду, који, наравно, и није суд. Као што и сами знате овај суд није основан на легалан начин. Савет безбедности га је основао, не Генерална скупштина, па према томе он нема ни легалитет. Проф. др Војислав Шешељ је својим сведочењем у процесу против Слободана Милошевића указао да је ово политички суд и указао на политичку позадину овога злочиначког Хашког трибунала. Указао је да је циљ САД, пре свега, као покретача новог светског поретка, оспоравање ослободилачке борбе српског народа и његовог духа који је неуништив. Браћо и сестре, даме и господо, ви сви знате, а то морамо поновити и на овој промоцији, као што је рекао наш генијални председник, да су покретачи крвавог грађанског рата од 91. до 95. усташе Фрање Туђмана и усташе муслимани, Алије Изетбеговића. Идеологија коју су црпели Хрвати је усташка идеологија Анте Павелића, а у Босни усташка идеологија чувене Ханџар дивизије, најзлогласније дивизије која је била састављена од сарајевских муслимана и која је била гора од дивизије Принц Еуген. Наш председник, др Војислав Шешељ, оптужен је у Хагу за вербални деликт, тј. за вербално изношење мишљења. Ко се залагао за Велику Србију, то је проф. др Војислав Шешељ лепо рекао. Концепт Велике Србије је концепт Српске радикалне странке. Српска радикална странка ће се увек борити за Велику Србију и ми, српски радикали, поручујемо нашем председнику да ћемо заједно са њим и створити Велику Србију.

Такође је указао да Слободан Милошевић, наравно, није био човек који се борио за Велику Србију. На његову велику жалост, он се борио за Југославију. Али, зато што је био частан човек и патриота, њега је хашки злочиначки трибунал уморио. Хашке злочинце и криминалце не интересује 10.000 уморених сарајевских Срба. Интересују их наши генерали, наши хероји и наши јунаци. Браћо и сестре, даме и господо, Хашки суд, та злочиначка творевина, јесте савремена инквизиција. Инквизиција по свим својим карактеристикама из средњег века. Када су у средњем веку проглашавали неистомишљенике вештицама, онда су их присиљавали да говоре да су вештице. А када то нису хтели, они су их једноставно убијали. Никакве разлике између овог злочиначког суда и инквизиције нема. Храбро држање нашег председника, који је својим сведочењем разбуцао хашку оптужницу у парампарчад и у све три своје квалификације оспорио је комплетно и чињенично правно квалификовање те оптужнице која нема никаквог утемељења у закону. Осим тога, овај злочиначки суд нема ни своје процесно ни материјално право, па према томе он, по свим правилима, не би могао ни да суди. Држање нашег председника улива нама, српским радикалима, снагу да наставимо тешку политичку борбу у нашој поробљеној и окупираној земљи. У тој борби, српски радикали, српски патриоти имаће активну улогу и биће у првим редовима за разлику од наших политичких противника и издајника. Пламен слободе, који је запалио Војислав Шешељ, шири се Србијом као набујала река од које нема спаса. На следећим парламентарним изборима, српски радикали ће победити. Србију ће обасјати сунце слободе, а овај издајнички ДОС-ов режим, Коштуничин, баћићемо на сметлиште историје. Хвала вам.

Водитељ: Још неколико речи из одбране др Војислава Шешеља. Он је говорио и ово: „Ми се делимо идеолошки, ми се делимо политички, ми се делимо на различите начине. Али, када је у питању отаџбина нема никаквих подела. Да видимо који је то Србин спреман да потпише пристанак за долазак страних трупа на нашу територију. Да видимо који је то Србин спреман да потпише одвајање Косова и Метохије од правног система Србије. Ми Срби смо, као демократски народ, више пута Албанцима нудили највиши степен аутономије. Културне аутономије, да живе као лојални грађани, да сами уређују своје школство, здравство и информисање. Они неће. Они желе само отцепљење“. Говори сада др Паја Момчилов, народни посланик Српске радикалне странке.

Паја Момчилов: Браћо и сестре, даме и господо, драги Зајечарци, ево ми и вечерас овде промовишемо једну значајну књигу, назив јој је „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Ако човек погледа ову громаду од књиге, са њених 999 страница, да прво погледамо из чега се она састоји. У првом делу ви имате три оптужнице које су покренуте против Милошевића, у целисти дате. Највећи део књиге представља стенограм сведочења нашег председника, господина Војислава Шешеља, током 14 дана, од 19. августа до 20. септембра, и, на крају, у трећем делу ове позамашне књиге имате мишљења угледних интелектуалаца из Србије који су дали свој суд о сведочењу нашег председника. Кажу да књиге треба читати, да њих не треба чак можда ни препривавати, па ево ја ћу се држати управо те максиме. Нећу ни ја да читам ништа из књиге, а књига је једно капитално дело које ће служити многим историчарима, јер то је сведочење о једној великој истини, о једном малом народу, једној малој држави на Балкану. Дозволите ми само да се са пар речи осврнем и на тај Хашки трибунал, да се подсетимо неких догађаја, јер сви смо смртни људи, склони заборава. Врло брзо заборавимо и неке важне ствари у нашим животима и у окружењу.

Хашки трибунал је, како га назваше они сами, суд какав историја досад видела није. Сматра се да судство траје већ две и по хиљаде година и да се људима организовано суди. Међутим, овакав суд, цивилизација, историја и свет не памте. Зашто. Ово је један изразито политички суд. Он је настао не из потребе да дели правду, него из нужде да се осуди српски народ да је геноцидан. То су покушали на два начина кроз оптужницу против Милошевића, и кроз ону којом терете нашег председника. Рекли су да смо ми починили геноцид, због жеље да направимо Велику Србију. Наравно, да то није тачно. Ми геноцидан народ сигурно нисмо. Пођите само од себе, од својих укућана, од својих рођака, од својих суграђана, наравно има нас разних и сви ми имамо и добре и лоше особине, имамо и мане и врлине, али српски народ, нећу да кажем да је бољи од других, али да сигурно није злочинац. Овај трибунал је конструисао још једну велику неистину којом покушава да осуди руководство Србије, и нашег председника и све родољубе у Србији. Он каже да су се удружили око једног пројекта Велике Србије у један злочиначки подухват. Тај Хашки трибунал је морао да поступа на овакав начин због чега? Из простог разлога, рекли су то и моји претходници, да би оправдао геноцидне санкције које је спроводио над нашим народом током десет година и да би оправдао пресију, до сада невиђену у свету, најмоћнијих земаља ове планете, против једне мале суверене државе и народа који живи у њој. Колико је то нечасно, ја нећу говорити, јасно је то свима вама. Али, сасвим је јасно, да је тај покушај, после овог суђења, доживео свој крах управо сведочењем нашег председника др Војислава Шешеља.

Ја сам слободан да кажем да је сведочење Војислава Шешеља круна процеса Слободана Милошевића. После овог сведочења разбијени су темељи оптужнице, јер је објашњено шта је Велика Србија? Војислав Шешељ је јасно објаснио, да је за нас, српске радикале, Велика Србија у којој живе Срби православци, Срби католици, Срби муслимани. То је држава, у којој живи и мој брат Сулејман Спахо. Ми верујемо у Велику Србију као идеал и знамо тачно – већина данашњих Хрвата су Срби који су узели католичку веру. И знамо да су муслимани великим делом некадашњи Срби који су преузели муслиманску веру. Јасно нам је да су Црногорци сто посто Срби, и ми само верујемо у тај идеал да ће се браћа поново ујединити и да ћемо поново бити снажни, моћни као што смо некада били. У држави која ће се звати Велика Србија не желимо да спроводимо геноцид над својом браћом католичке, муслиманске вероисповести, не, ми желимо само да се помиримо и да живимо у слози и миру и тиме је концепт злочиначког подухвата кроз пројекцију Велике Србије био разбијен.

Војислав Шешељ је доказао је да нема ни злочиначког удруживања, јер се они који чине то злочиначко удружење међусобно чак и не познају. Војислав Шешељ никакве односе није имао са господином Станишићем, штавише Војислав Шешељ је највише и допринео да Станишић буде смењен са чела Државне безбедности Србије, када смо сазнали да је сарадник Ције. Да се подсетимо пар ствари о Хашком трибуналу. Није на одмет знати, данас је то поготово важно, домаћи издајници и квислинзи се клањају том суду и људима који раде у том суду. Овај Трибунал је основан 1994. године, и буџет му је био

270.000 долара. Данас има буџет преко 300 милиона долара годишње. На тим јаслама лепо живи преко 1.500 службеника који опслужују овај суд. Оно што треба такође казати за овај суд, то је суд који нема своја сопствена правила, то је једна чудна мешавина правила из англосаксонског права, из европског и што је најневероватније правила се доносе и током суђења. Три пута је мењан Правилник по коме се суди. А 29 пута су вршене различите измене током суђења. Оно што свима боде очи, 80 процената оптужених су Срби, 15 посто Хрвати, 5 посто Бошњаци, а за икебану служи понеки Шиптар, кога негују, пазе и мазе и, не дај боже, да га нечим повреде и увреде. Он им је чист украс који служи само да га показују и да тобоже кажу, па ето ми смо према свима заузели исти аршин. Са овим сведочењем нашег председника, пали су темељи оптужнице коју је Хашки трибунал подигао против Слободана Милошевића. Али, морамо бити свесни и чињенице шта се иза тога догодило. Епилог је да су ови џелати убили бившег председника Србије и Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића. Нису могли, после свега, да га осуде на темељу онаких оптужница, а нису смели да себи дозволе тај пораз и онда су га, а питање је да ли на директан или индиректан начин, убили. Ми морамо да будемо тога свеси и да нам то буде и те како јасно.

Ако бих говорио о Хашком трибуналу, морам још две три ствари да кажем. Каква је судбина нашег председника у том Хашком трибуналу? Четврта је година како он тамо седи а оптужница се не диже. Тамо се, нашем председнику, крше сва темељна људска права предвиђено свим међународним конвенцијама да свако ко је окривљен не може бити крив до пресуде која ће то доказати. Каже се да процес мора да буде брз, да се покрене одмах по подизању оптужнице, каже се да има право да бира свог браниоца, с тим што може и сам да се брани, а све то, знате и сами, наш председник нема. Интересантно је како сви ми ћутимо, интересантна је да ћути и ова српска власт, а да и не говорим о овим којекаквим издајничким организацијама, такозваним невладиним организацијама, које никада нису ниједан протест упутиле због оваквог грубог кршења људских права нашег председника. Знате и сами да је шест месеци био потпуно блокиран, није могао да се јавља породици и нама знате, исто тако, да је три месеца морао да чека на неопходну хируршку интервенцију која му је указана у Холандији.

Ја ћу бити слободан да цитирам, шта о Хашком трибуналу каже муслиман Зејнил Делајлић из Коњица, који је 1000 дана био у Хашком трибуналу, након чега је доказано, сведочењем Срба, да није крив, и он је пуштен. Он је имао несрећу, да је делио ћелију са Докмановићем, бившим председником општине Вуковар, који је извршио самоубиство. Имао је и несрећу да је доктора Ковачевића, из Приједора, својим рукама морао да оживљава сам, без лекарске помоћи, нажалост безуспешно. Два Србина су умрла на рукама овог човека. Ево шта он каже у једном исказу: „Зато поручујем свим Србима, јер се на њих врши највећи притисак, да се за живу главу не предају, ако се не осећају кривима, и Караџићу и Младићу, мојим ратним непријатељима и овом лудилу званом Хаг мора доћи крај, а дотле нека се крију“. Каже још ово: „Никада нећу заборавити када је, негде 1997. године, једна делегација дошла у посету хашком затвору. Стајали су тик уз железну мрежу кавеза 8x5 м, док смо били у шетњи, а онда је један од посетилаца питао чувара на немачком језику, не слутећи да сам ја професор немачког. Извините шта једу ови злочинци, очигледно су нас држали за урођенике и канибале, а овај му је одговорио, нећете веровати исто што и ми само мало више хлеба“.

Е, доћи ће време да своје незнање плате, ако не новцем онда Божјом казном. И казаћу још једну реченицу коју је изговорио, Зејнил Делајлић: „Хаг ради по принципу судова из 18. века, а овде се прича о неком хотелском смештају. Ја сам само за време суђења, приликом одвођења и довођења, био везан лисицама више од 10 хиљада пута, а о другим врстама малтретирања да и не говорим“. Толико о Хашком трибуналу. Али, у мојој глави се рађа једно питање? Какав смо ми то народ? Хајде разумем квислиншку власт, разумем плаћене невладине организације, оне то раде из интереса, материјалног првенствено, части немају. Како ми ћутимо и трпимо, да нам којекакве Карле и пробисвети, службеници Хашког трибунала долазе овде.

А видели смо, то се лепо види и у овој књизи, до чега их је све доводио Војислав Шешељ. У једном тренутку, око термина Велика Србија повела се расправа када је Војислав објаснио шта је Велика Србија и онда Најс почне да врда лево десно, да он није мислио да у оптужницу то стави као главни терет, а судије га онда питају како сада одједанпут није, сведочење Војислава Шешеља се нагло прекине и 40 минута се свађају судије и онај тужилац Најс. Енглеза, Џефри Најса, кад погледате, на лицу му видите мешавину пакости и злобе. Да му нацртате два рога, реп му не треба цртати, видите сотону. Он је већ учествовао у једном процесу и побегао је. Неславно се завршио процес, био је незадовољан, нешто је био увређен, па је дао оставку. Сад је дошао поново да се овде истакне. Овде је тек доживео прави фијаско.

Кад гледам ону Карлу дел Понте, онда увек имам асоцијацију на једну домаћу животињу. Погађате, на козу. Дужан сам да се извинем козама, нису оне толико зле. А кад гледам оне судије, онај господин Робинсон је пар пута ухваћен како задрема, после ужине и ручка, до њега онај Бономи, скот, ситничар, видиш рекао бих склеротичан старчић, закерало, које кад се укључи, не разумеш ни шта пита, нити он мученик разуме шта му одговарају, па онда често то буде и смешно. Онај трећи Квон најпристојније изгледа, азијат, он некако статира и одрађује оно за шта је добро плаћен. Такав Хашки трибунал изазива респект у овој земљи и највише уважавање. Ја се чудим зашто, и питам се докле.

Пошто сам ја одужио, а има још говорника, рећи ћу вам да књигу треба прочитати, јер је то историјски документ. Обично на крају излагања дамо неку поруку, па ево да покушам и ја, да можда заједнички са овог скупа упутимо неку поруку, неки захтев, да се и наш глас чује. Ми морамо тражити, да или започну суђење др Војиславу Шешељу или да га пусте моментално на слободу. Ако хоће да му суде, онда нека му дозволе праведно суђење и нека му дозволе да оствари сва права.

Не да му именују неког пробисвета Ван дер Спула, Холанђанина, не знам како се зове али није ни битно. Он ће се бранити сам, јер је он способан и он својим знањем, како правничким тако ерудицијом и културом, надилази све њих вишеструко и њему никакав бранилац није потребан. Али су му потребни помоћници, које ће он именовати. Такав тим постоји и ради, али не може да сарађује на прави начин да би се та одбрана довела до савршенства. Хоћу да заједнички поручимо одавде: да се не шале да угрозе здравље и живот Војиславу Шешељу. Шесторо Срба је платило главом у хашком казамату, шесторо Срба је убијено. Ми, српски радикали, да им поручимо, ако Војиславу Шешељу зафали нешто, фалиће многима како у овој земљи, тако и онима који долазе овде, а знате који су то. И на крају, доле злочиначки Хашки трибунал и слобода невином Војиславу Шешељу.

Водитељ: Обратиће вам се сада, даме и господо, господин Стефан Занков, потпредседник Народне скупштине Републике Србије и председник Зајечарског окружног одбора Српске радикалне странке.

Стефан Занков: Речима Слободана Милошевића „Добро јутро господине Шешељ“, 19. августа 2005. године, почела је поражавајућа епизода за злочиначки Хашки трибунал. За 14 дана, у сваком погледу, маестралног сведочења, постало је свима јасно зашто је председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, отишао пут Хага. Књига „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ је сведочење о томе како воља и спремност да се бори за државне и националне интересе могу бити јачи и победити највећу светску неправду, каква је накардна творевина звана међународни суд за ратне злочине почињене на територији бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Апсолутна супериорност др Војислава Шешеља над Карлом дел Понте, Џефри Најсом и осталом булументом, коју је показао као сведок одбране у процесу против Слободана Милошевића, гарант су његове коначне победе. Због тога се не усуђују да почну са суђењем др Војиславу Шешељу, јер су сада и они постали свесни шта их чека, после катастрофе са Слободаном Милошевићем, због чега су га на крају и убили, када се поступак против њега претворио у фијаско и лакрдију. Др Војислав Шешељ је пример како се брани отаџбина увек и на сваком месту.

Задовољство је било слушати једног српског јунака, српског ратника, како то рече заменик председника Српске радикалне странке Томислав Николић, који је патриотизмом, храброшћу и знањем бранио част свога народа, а да при том ниједног тренутка није помислио и калкулисао о сопственом положају. Све патриоте у Србији, поносили су се и данас се поносе наступом др Војислава Шешеља, као сведока одбране Слободана Милошевића. Дефинитивни ударац Србији, која је кроз целу своју историју водила само одбрамбене и ослободилачке ратове, после изолација, блокада, сатанизација, бомбардовања и коначно агресије требало је и формално-правно задати тиме што ће се српски народ прогласити злочиначким и геноцидним. План је био да се у политичком суду тоталитарног новог светског поретка, у монтираним процесима уз помоћ лажних сведока, докажу злочини, наводно организовани од стране државног руководства, које су по наређењу извршавале војска и полиција. Српски народ би прогласили геноцидним, српску државу агресором и створили правни основ за плаћање ратне штете Хрватској, Босни и Херцеговини, укидање Републике Српске као злочиначке творевине и отимање Косова и Метохије. Због тога је Хаг у овом тренутку задња линија одбране српских националних интереса.

А када треба бранити националне интересе на свим пољима, српски радикали су увек на челу. И зато је први међу нама, најбољи међу најбољима, председник др Војислав Шешељ, отишао тамо где је најтеже, да победи јер је једина нада за Србију. Ја сам убеђен да ће наш председник победити тај антисрпски инструмент америчког тоталитаризма, као што је победио један други облик тоталитаризма комунизам. И као што председник у Хагу нема избора и ми овде у Србији не смемо да обрुкамо ни њега ни себе. На челу са Томиславом Николићем, морамо, у што краћем року, да најуримо ове са власти који деле српску државу на Србију и Црну Гору. Ми једноставно не смемо тријумфални повратак председника Шешеља из Хага да дочекамо са овима на грбачи народа и државе. Не би смели да му изађемо на очи, јер би то значило да ми наш део посла у одбрани националних интереса, који је неупоредиво лакши од председничког, нисмо урадили, хвала вам. Ево ја ћу искористити можда једну привилегију да, то ће урадити и водитељ програма после мене, представим човека који је следећи говорник. Он је, као министар правде, назвао Карлу дел Понте правим називом „Курва дел Понте“. Члан Комитета за одбрану др Војислава Шешеља и доајен српског парламентаризма, господин Петар Јојић.

Петар Јојић: Добро вече драги Зајечарци, добро вече поносни грађани Велике Србије. Књига „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ улази у историју као капитално дело. Из књиге ћете сазнати, а можете је купити, нешто што никада нисте имали прилику да сазнате, јер нисте могли. Али, оно што ми нисмо имали прилику да објаснимо читавом свету, у такозваном злочиначком Хашком трибуналу то је успео да учини српски јунак и српски витез проф. др Војислав Шешељ, сведочећи у одбрани Слободана Милошевића. Слободан Милошевић није умро на душеку дуван пушећи. Убили су га злочинци, јер су видели да је крај процеса, да оптужница из дана у дан слаби, да оптужница треба до краја, за недељу две дана, да представља тоалет папир. Нашли су се у безизлазној ситуацији, и зликовци са Запада, на челу са Америком, Енглеском и другим НАТО земљама које су бомбардовале Савезну Републику Југославију. То су зликовци који су се обрушили на српску државу, на српски народ да их поробе, да их окупирају и да на тај начин завладају овим стратешким просторима. Србима се суди у Хагу. Др Шешељ је једини човек испред српске државе и читавог Српства, који је знао и умео, као стручњак, као правник, као филозоф, као психолог, да протумачи, објасни и оспори све наводе оптужнице, који су се односили на кривицу Слободана Милошевића, на кривицу српског народа и који су се односили на приписивање геноцида Србији и српском народу. Само се суди Србима, само се драконске казне изричу, чак и до 40 година, Србима. Ако понеки усташа, или муџахедин, или Шиптар, буде оглашен кривим то ће бити неке минималне казне, за које се код нас изричу условне осуде или новчане казне. То нам је добро познато, а како се суди имали сте прилику, да видите и кроз доказе које су понудили.

Одавно се припремао босански крвави лонац, одавно се припремала крвава чорба у Босни у том босанском лонцу. Нико не окривљује и не позива за злочине које су Словенци починили, Кучан, Јанша и остали, који су побили око 140 српских младића и војника, припадника Југословенске народне армије.

Дакле, Словенци су први опалили злочиначки метак. То се касније пренело на усташку Хрватску. Усташка хрватска је близу милион Срба из српских земаља побила у Другом светском рату у периоду 41 – 1945. А у овом крвавом рату, протерали су и убили близу 800 хиљада Срба, из Републике Српске Крајине, из Републике Српске и других територија на којима су вековима и вековима живели. Касније се то пренело, као што сам напоменуо и на Босну и Херцеговину. Тешки су злочини које су починили муслимани и 10.000 муџахедина, који су одсецали српске главе и играле фудбал са њима, који су на ражњу пекли децу и борце, припаднике српског народа. Братунац, Жепа и да не набрајам сва места која су српском крвљу заливена од стране усташа, од стране муслиманских зликоваца, поменуо бих ту још и насеље Кравица. У околини Братунца и Сребренице, у периоду 41 – 45, убијено је 14.000 хиљада Срба, у овоме рату убијено је 6.500 Срба на тим просторима. Шта је сада у питању. У питању је крвава политика глобализације, и Енглеске, Немачке, Француске, Италије, Холандије, Белгије и других НАТО земаља које су учествовале, са хиљаде авиона, у бомбардовању наше земље, да би нас окупирани и, морам рећи, данас је Србија окупирана. Србија је окупирана од страних моћника западног света –капиталиста. Америка је протагониста такве злочиначке политике. Када је осниван овај злочиначки суд и када је осниван, 1998. године, стални Међународни кривични суд, Американци су за себе изборили амнестију, да могу да убијају, жаре и пале читавом Европом и светом, а да њихови војници и њихови командоси не одговарају никоме.

Данас је Србија окупирана, плаћеници и велеиздајници наше земље потписали су срамне споразуме, на челу са Драшковићем, са НАТО да може да крстари широм Србије, да се крећу, да убијају, да газе, да пљачкају, да силују а да ником не одговарају. Јер то није одговарало Америци, зато су се Американци изборили и нису хтели да прихвате кривично међународно право у односу на ратна дејства, у односу на окупацију и односу на жаришта на којима жаре и пале. Јер знају шта их чека.

Браћо и сестре, Војислав Шешељ је један незаменљив лидер на српској политичкој сцени. Он се борио, и бори се и данас, у немогућим условима, искључиво за одбрану српског народа, за одбрану српске државе и њене независности. А ми, српски радикали, поносно пратимо све то и настављамо да радимо оно што је зацртано у Програму Српске радикалне странке. Војислав Шешељ је оптужен, замислите, зато што је бранио Србију и што је бранио српски народ. Зато не може нико да буде крив. Војислава Шешеља и Слободана Милошевића оптуживали су за удружени злочиначки подухват и то у време и у периоду када су били у најжешћој и најоштријој политичкој борби. Као, саучесници помињу се људи које никада Војислав Шешељ није срео у животу, помињу се и места на која никада није крочио својом ногом. Питам се откуд Карли дел Понте и том злочиначком Хашком трибуналу сазнања где је Војска Југославије, или где су Слободан Милошевић или Војислав Шешељ боравили. Ако прочитате оптужницу против Војислава Шешеља, у њој се наводе најмања насеља, чак и улице. Замислите колики је велики познавалац географије Карла дел Понте.

Ту оптужницу су писали Свилановић, Ђинђић, Чанак, Човић, писали су је они који су били страни плаћеници, они који су постали слуге, они који су по сваку цену желели да дођу на власт, али на непристојан начин, недостојан српског припадника и једнога Србина. Ви видите шта се данас догађа, а Војислав Шешељ је на то указивао годинама, указује и поручује и данас. Војислав Шешељ је тражио да му се суди како то налажу међународни прописи и међународно право и како то регулише резолуција о људским и политичким правима грађана. Разуман рок за суђење се тражи по међународним правним нормама, међутим они су се нашли у ситуацији да немају доказе а треба оптужити некога да је нешто починио. Они оптужују проф. др Војислава Шешеља за командну одговорност, а ја питам коме је он командовао у току ратних збивања у овом наметнутом крвавом грађанском рату. Никоме. Нема командне одговорности, нема личне одговорности. Проф. др Војислав Шешељ није починио ниједно кривично дело, осим што је говорио на митинзима, трибинама и на електронским медијима, како треба бранити своју земљу, како треба бранити свој народ, и указивао грађанима Републике Србије и тада Савезне Републике Југославије шта нам се спрема, шта нас чека и које последице ћемо имати. Нема ни

објективне одговорности, није био на челу државе, није био начелник генералштаба, није био председник Републике, није био председник Владе, није имао никакву улогу. А да би неко кривично одговарао он мора да има својство одређеног лица, да ли је то службено лице или војно лице а у конкретном случају, кад се ради о ратишту, морало је да постоји војно лице, да би одговарало за ратне злочине. Пошто не могу да докажу ратни злочин, одлажу суђење, искључују му струју по седам дана, премештају га из самице у самицу, без светла, без прозора, а тоалет му је удаљен по 100 метара од собе у којој спава.

Проф. др Војислав Шешељ је написао 11 књига у Хашком трибуналу, ово је била једанаеста књига а на следећим књигама ради и даље. Из ове књиге можете да утврдите да се неко одавно спремао да растури нашу државу, да је разбије, да понизи српски народ, да га окупира, и да на тај начин влада српским народом и територијом. Пошто је у питању Српство, кад год то поменете негде, ови домаћи издајници обруше се преко свих средстава информисања да нико не сме српски да проговори, осим српских радикала који кажу да треба бранити државу, да треба бранити народ, да треба бранити војску, да треба имати независно правосуђе, да треба имати јаку полицију. Наташа Кандић, Бисерко, Свилановић, Чанак и други њихови сатрапи, преду њихову вуну али ћемо ми Срби и наше Српкиње, прести нашу вуну.

Кад је у питању Косово и Метохија, проф. др Војислав Шешељ је указивао шта се спрема и шта треба чинити. Наша војска је била, поносна и јака, спремна да одбрани територију. Ми данас немамо војску, ово што ми сада имамо то је чиста импровизација, то није војска. Ми ћемо доћи у ситуацију, ако нам буде на челу војске министар Станковић, који је осам година студирао и једва завршио са шестима, са најмањим оценама на Медицинском факултету, човек који је себе прогласио за експерта, па су га прогласиле и УН за експерта, човек који говори да је писао књиге, какве књиге он да пише. Он да руководи српском војском. Хајде да видимо ко је све у генералштабу, да видимо ко је у војној служби безбедности, да видимо ко је у БИА, ко нам мешетари, ровари и крстари по свим службама наше безбедности. А да ли нам је граница сигурна, није. Нема ни говора о томе. Кад је полетео неки млазни авион са неког од аеродрома у Србији. Око 400 тенкова су ови који су били на власти, а и сада су на власти, продали по 200 евра на отпад. Колико имамо борбених авиона, и ко обнавља авијацију, нико. Какав је однос према нашој војсци, колико је лични доходак од подофицира па до генерала. Ја сам имао прилику, недавно, да ми човек у једном разговору, потпуковник војске Србије и Црне Горе, каже – имам двоје деце, два ћака, супруга ми не ради, имам толику плату да јутрос немам 30 динара да купим две кифле, а плаћа и стан. Дакле, војска је тотално разбијена, стране обавештајне службе су нам команданти, енглески генерали су у генералштабу, они руководе са оно мало војске које нам је остало.

Полиција нам је исто тако у тешкој ситуацији, правосуђе није независно. Војислав Коштуница је ослободио 1.300 шиптарских терориста из затвора у Пожаревцу. Ослободио је и Флору Бровину, лекарку која је била за време УЧК министар здравља, која је на Косову порађајући Српкиње, давила и гушила децу и кидала екстремитете. Морам да вам кажем да је она била осуђена од стране Окружног суда у Нишу, али је тадашња актуелна власт њу ослободила са 1300 шиптарских терориста. Међутим, Војислав Коштуница, Зоран Ђинђић и други који су били тада на власти, нису ослободили 1800 Срба и Српкиња, дакле наше сестре, наше мајке, нашу децу који су заробљени код Шиптара, који су вођени у јавне куће, силовани мучени и убијани. Где су ти који су заробљени од стране шиптарских терориста, нико не говори о томе, има ли размене, нико не говори хоће ли Агим Чеку да одговара као ратни злочинац, хоће ли да одговара Демаћи и да одговарају сви они који су те злочине починили према српском народу. Зато се борио и бори се проф. др Војислав Шешељ. Браћо и сестре, ја вас позивам да једним великим аплаузом поздравимо проф. др Војислава Шешеља у оној тамници Хашког трибунала. На крају бих вам пожелело пријатно вече и да прошетате овим лепим градом. Живела Велика Србија, живео Војислав Шешељ, и живео поносни српски народ. Хвала вам.

Водитељ: На крају само још нешто кратко о томе, како је и шта је говорио др Војислав Шешељ, као сведок одбране Слободана Милошевића. „Тешко је одолети западним лажима које се лансирају преко инструментализованих медија. Слажу да су Срби гађали пијацу Маркале у Сарајеву, па се после месец дана сазна да је то била велика лаж. Али, нама у међувремену уведоше злочиначке санкције. Слагали су и многе друге ствари. Они су организовали преко својих пријатеља из Француске обавештајне службе, убијање преко 1000 муслимана у Сребреници, да би се то приписало Србима, а сада знамо да су врбовали неке српске криминалце, српске злочинце да обаве прљав посао да би се све свалило на леђа српском народу, и да би српски народ био проглашен за геноцидни народ у светској штампи и у светским медијима“. Овим је званични део промоције књиге др Војислава Шешеља завршен. Хвала вам.

СЛОБОДА ШЕШЕЉУ!